

[Oluf Pedersen.]

I Forhold til 1913 er Rugbrødet steget fra 56 til 78 Øre eller med 40 pCt., medens Franskbrødet er steget fra 36 til 76 Øre eller med over 100 pCt. Denne Prisstigning er efter min Opfattelse en direkte Følge af den Skatte- og Rentepolitik, der er ført. Og Fordyrelsen ved Korntolden har ramt Rugmelet, som er blevet fordyret med ca. 6 Kr. pr. 100 kg, medens Rugbrødet er fordyret med 7½ Mill. Kr. Hvedetolden har derimod ikke været meget effektiv, ud over at Bagerne har benyttet Lejligheden til at faa Brødprisen sat op, nu da Verdensmarkedets Pris paa Hvede er steget endog til en Pris ud over den i Lovforslaget fastsatte.

Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at man rent samfundsmæssigt intet kan have imod, at Priserne paa Korn stiger, naar Stigningen blot gælder overalt; derimod maa man vende sig imod en kunstig Fordyrelse af Kornet, for den betyder blot, at Landbruget skal betale mere for det Korn, man anvender i Produktionen, medens man ikke faar mere for de Fedevarer, man sælger.

Denne Fordyrelse af Brødet med 7—8 Mill. Kr. rammer den Del af Befolkningen, hvis Ligeret til Jord man forud har krænket. Jeg finder ikke, at det bliver bedre, fordi man ogsaa har fordyret andre Varer. Og det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget her vil fortælle, at der er Grund til yderligere Prisforfalskning for Landbruget, fordi der ogsaa finder en stor Prisforfalskning Sted paa Tøjet. Forholdet er det, at de samme Mennesker, som rammes af den Prisforfalskning, som L. S. ønsker, ogsaa rammes af den Prisforfalskning, der finder Sted fra anden Side, det vil sige, de faar Lov til at betale begge Steder. Det eneste rimelige og naturlige var, at man i Stedet for afskaffede Prisforfalskningen fra begge Sider.

Naar man ser paa Korntolden, er der Grund til at skænke en af Landbrugets Driftsformer særlig Opmærksomhed, nemlig den Gruppe af Brug, som i særlig Grad beskæftiger sig med Ægproduktionen. Hønsehødet er jo forholdsvis ringe paa de store Brug. For den Gruppe af Gaarde, der har over 400 Tdr. Land, er der saaledes kun ¼ Høne pr. Tønde Land, medens der paa de Gaarde, der har 10—20 Tdr. Land, er 5 Høns pr. Tønde Land, og paa de smaa Ejendomme fra 1—3 Tdr. Land er man oppe paa 30 Høns pr. Tønde Land. De 30 pCt. af hele Hønsehødet findes hos de saakaldte jordløse Husmænd, det vil sige

saadanne, som har under 1 Tønde Land, og som derfor ikke kan faa Andel i Kornpuljen.

Hvis man vil anstille en Beregning over Korntoldens Virkninger paa Ægproduktionen, kan man paa Grundlag af de Oplysninger, der foreligger i Landbokkommissionens Betænkning, anslaa Indtægten pr. Høne til 7 Kr. aarlig. Udgiften til Foder, naar man ser bort fra den kunstige Prisforhøjelse og regner med Prisen, som den foreligger udefra, beløber sig til 3 Kr. pr. Høne og Udgiften til Renter og Husleje til 1 Kr. Det vil sige, at der som Arbejdsvederlag eller Overskud paa Hønsehødet fremkommer et Beløb af 3 Kr. pr. Høne. Med en Majstold af 3 Kr. 30 Øre, saaledes som den er efter den sidste Fastsettelse, og med et Foderforbrug af 36 kg aarlig udgør Tolden 1 Kr. 19 Øre. Denne Korntold af 1 Kr. 19 Øre pr. Høne foreslaar man nu forhøjet med 36 Øre til 1 Kr. 55 Øre.

Det, der sker her, er, at man forringer Arbejdsudbyttet af Ægproduktionen. Man tager efter den Korntold, der er i Øjeblikket, 42 pCt. af Arbejdsfortjenesten ved denne Produktion fra dem, der arbejder. Efter Regeringsforslaget, som det foreligger, tager man 52 pCt., berøver dem altsaa over Halvdelen af det, de skulde have for deres Arbejde. Man kan nok sige: Ja, men der kan dog tages endnu mere, man kan jo gaa helt op til de 100 pCt., og jeg har da ogsaa set, at en Ingeniør Christiani, som antagelig er den samme, som tidligere var Medlem af dette Ting som Repræsentant for Venstre, har stillet Krav om en Korntold af 16 Kr. pr. Tønde mindst, oven i Købet en Pris, der skulde være fra Gaarden. Hvis man fulgte Hr. Christianis Raad, vilde det i Virkeligheden sige, at man tog alle 100 pCt. af Ægproduktionen i Korntold.

De 30 pCt., som ikke har over 1 Td. Land og derfor ikke kan faa noget af Kornpuljen, bestaar af ca. 200 000 fattige Indsiddere, som skal plyndres for 6—7 Mill. Kr. om Aaret til Fordel for Godsejerne. Naar man følger Landbrugsministerens Forslag, saa opretholdes utvivlsomt Ægproduktionen, og de vedkommende afleverer Halvdelen af deres Arbejdsudbytte, men hvis man fulgte Christianis Forslag eller det ærede Medlem Hr. Ulrichs Forslag, saa fik man antagelig slet ingenting, for saa stoppede simpelt hen Ægproduktionen op, i alt Fald blev den meget stærkt indskrænket.

Man maa indrømme, at de Konservative fører deres Hønepolitik aabenlyst, mere aabenlyst end de andre 5 Partier, som har udtalt sig for dette Værn om Godsejerne og